

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Gospodarcza i Monetarna

2007/2023(INI)

5.6.2007

OPINIA

Komisji Gospodarczej i Monetarnej

dla Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

w sprawie modernizacji prawa pracy w celu sprostania wyzwaniom XXI wieku
(2007/2023(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Donata Gottardi

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Gospodarcza i Monetarna zwraca się do Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla konieczność zbadania innowacji społecznych, gospodarczych i regulacyjnych, które szanują dorobek prawny Wspólnoty i promują go, przy zaangażowaniu zainteresowanych stron i w oparciu o umowy społeczne, tak jak wymagane jest to na szczeblu instytucjonalnym, oraz zauważa, że należy dokonać zmian w sposobie organizacji pracy oraz promować kulturę pracy opierającą się na zaufaniu, godności, odpowiedzialności i elastyczności;
2. podkreśla społeczne i gospodarcze znaczenie wyższej stopy zatrudnienia; zaznacza, że obecne wysokie bezrobocie w Europie umniejsza bogactwo i przyszły dobrobyt, a także szkodzi konkurencyjności Europy oraz – co ważniejsze – prowadzi do segregacji społecznej i podziałów na tych, którzy są zatrudnieni, i na tych, którzy pozostają bez pracy, co bez wątpienia prowadzi do izolacji, braku samodzielności i osłabienia poczucia własnej wartości;
3. podkreśla, że gospodarce europejskiej potrzebna jest wyższa stopa zatrudnienia, aby mogła ona konkurować w skali globalnej i dotrzymać obietnicy zagwarantowania bezpieczeństwa socjalnego;
4. podkreśla, że wysoka stopa bezrobocia w Europie jest negatywnym zjawiskiem wymagającym podjęcia działań, które umożliwią większej liczbie osób podjęcie zatrudnienia, zwiększą stopień mobilności na rynku pracy i sprawią, że pracownicy łatwiej będą mogli zmieniać pracę bez ryzyka utraty poczucia bezpieczeństwa;
5. wzywa do przeprowadzenia reform, które sprawią, że utrzymanie się na rynku pracy będzie ważniejsze, oraz ograniczą ryzyko ubóstwa i segregacji;
6. wyznacza cel, jakim jest stworzenie większej liczby dobrej jakości miejsc pracy wykorzystując wzrost gospodarczy i konkurencyjność do poprawy warunków życia i pracy oraz w dalszym ciągu sprzyjając rozwojowi w poszanowaniu spójności społecznej i trwałego rozwoju na rzecz przyszłych pokoleń oraz zmian, jakie pociągają za sobą wyzwania demograficzne, globalizacja, nowe technologie i gospodarka usługowa; podkreśla, że skuteczny rynek pracy jest warunkiem wstępnym do realizacji omawianych celów; wzywa do stworzenia elastycznego otoczenia będącego warunkiem wstępnym do wypracowania wzrostu gospodarczego i konkurencyjności;
7. podkreśla znaczenie zagwarantowania spójności między postępami w zakresie prawa pracy osiągniętymi w drodze harmonizacji na szczeblu UE poprzez dyrektywy i porozumienia grupowe, a otwartą metodą koordynacji ze szczególnym uwzględnieniem nowych państw członkowskich oraz wzywa Komisję do wzięcia pod uwagę utrzymujących się różnic między krajowymi rynkami pracy z myślą o wzmocnieniu projektu związanego z utworzeniem konkurencyjnej, innowacyjnej i integrującej Europy;

8. z zadowoleniem przyjmuje podejście stosowane wobec pracy nielegalnej i tzw. „szarej strefy”, które, chociaż w różnym stopniu występują w poszczególnych państwach członkowskich, działają na szkodę systemu produkcji i konsumentów, obniżają wpływy z podatków i prowadzą do nieuczciwej konkurencji między przedsiębiorstwami; uważa, że Unia Europejska ma ważną rolę do odegrania w zwalczaniu handlu robotnikami oraz w zapewnieniu niedyskryminowania obywateli Unii Europejskiej w prawie pracy we wszystkich państwach członkowskich; wzywa do wzmocnienia kontroli związanych z wykrywaniem pracy nielegalnej;
9. popiera strategię Komisji mającą na celu zwalczanie nielegalnej pracy poprzez lepszą koordynację działań rządowych organów egzekwowania prawa, inspektoratów pracy, organów administracji zabezpieczenia społecznego i urzędów podatkowych oraz wzywa nowe państwa członkowskie do korzystania z innowacyjnych metod opierających się na wskaźnikach i analizach porównawczych uwzględniających specyfikę różnych sektorów gospodarki w celu zwalczania nielegalnej pracy i przeciwdziałania erozji wpływów fiskalnych;
10. uważa, że konieczne jest zrównoważone połączenie elastyczności i bezpieczeństwa poprzez uwzględnienie wymagań i sytuacji przedsiębiorstw i pracowników oraz zauważa, że zarówno przedsiębiorstwa, jak i pracownicy wymagają od siebie nawzajem elastyczności i bezpieczeństwa; ponownie przypomina o potrzebie elastyczności począwszy od rodzaju pracy, a skończywszy na godzinach pracy, stwarzając dzięki temu pracownikom warunki dostępu do rynku pracy i pozostawania na nim; wskazuje na potrzebę rozpatrzenia kwestii przydzielania obowiązków i godzenia życia zawodowego z życiem rodzinnym i osobistym; uważa za konieczne wzięcie pod uwagę wszystkich typów pracy, w tym zawodów związanych z opieką nad innymi osobami i wolontariatu;
11. podkreśla, że aktywne polityki w zakresie rynku pracy mogą być bardziej skutecznym sposobem na ochronę pracowników przed ryzykiem związanym z tym rynkiem oraz że w celu utrzymania równowagi między elastycznością i bezpieczeństwem, istnieje potrzeba zapewnienia odpowiednich środków (we właściwej wysokości i przez właściwy okres) na zasiłki dla bezrobotnych i jednoczesną obsługę sieci działań i placówek na rzecz szkoleń i przekwalifikowywania siły roboczej; wzywa państwa członkowskie do przeprowadzenia szczegółowych kroków i działań mających na celu ułatwienie zmiany kwalifikacji poprzez łączenie aktywnych polityk w zakresie pracy i uczenia się przez całe życie oraz poprzez promowanie nałożenia odpowiedzialności zarówno na pracodawców, jak i na pracowników w zakresie przyznawania i rozdzielania środków i kosztów;
12. zwraca uwagę raczej na możliwość zastosowania zmian w sposobach ochrony, niż rozwijania lub ograniczania ich, oraz wyraża zaniepokojenie ryzykiem związanym z przeniesieniem kosztów na budżet państwa, co pociągnęłoby za sobą możliwe konsekwencje dla Paktu Stabilności i Wzrostu;
13. podkreśla, że zasady ochrony norm prawa pracy oraz aktywne polityki w zakresie zatrudnienia powinny być zorientowane na zwiększanie możliwości zatrudnienia grup osób (takich jak młodzi ludzie, kobiety i pracownicy w starszym wieku), które znajdują się w nieuprzywilejowanej sytuacji i borykają się z problemami związanymi ze

znalezieniem własnego miejsca na rynku pracy;

14. zauważa jednak, że mniejsi pracodawcy często przytaczają brak elastyczności w przepisach dotyczących zatrudnienia jako czynnik powstrzymujący ich od dalszego rozwinięcia działalności i zatrudnienia nowych pracowników oraz że koszty i trudności związane z wypowiedzeniem umowy o pracę, z uzasadnionych powodów, prowadzą niekiedy do wystawiania nieścisłych referencji, których adresatem jest przyszły pracodawca, lub do dalszego zatrudniania nieodpowiednich pracowników oraz że czynniki te mogą wywoływać skutki gospodarcze w odniesieniu do konkurencyjności, co ma wpływ na całe społeczeństwo;
15. przypomina o konieczności prowadzenia aktywnej polityki pracy opartej na uczeniu się przez całe życie, a nie jedynie w chwilach kryzysu zatrudnienia, uważając, że możliwość zatrudnienia i dostosowania się siły roboczej zapewnia bezpieczeństwo zarówno przedsiębiorstwom, jak i pracownikom, i jest kluczowe dla konkurencyjności gospodarki opartej na wiedzy; zauważa, że rozwijanie umiejętności i nabywanie kwalifikacji leży w interesie przedsiębiorstw i osób zatrudnionych; zauważa, że partnerzy społeczni złożyli w tym celu deklarację w 2006 r. w kontekście „Ram działań”.

PROCEDURA

Tytuł	Modernizacja prawa pracy w celu sprostania wyzwaniom XXI wieku	
Numer procedury	2007/2023(INI)	
Komisja przedmiotowo właściwa	EMPL	
Komisja wyznaczona do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	ECON 15.2.2007	
Ścisłejsza współpraca - data ogłoszenia na posiedzeniu		
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Gottardi Donata 13.3.2007	
Poprzedni sprawozdawca komisji opiniodawczej		
Rozpatrzenie w komisji	8.5.2007	4.6.2007
Data zatwierdzenia wskazówek	5.6.2007	
Wynik głosowania końcowego	+: 37	–: 0
	0: 3	
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Gabriele Albertini, Zsolt László Becsey, David Casa, Christian Ehler, Jonathan Evans, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Piia-Noora Kauppi, Astrid Lulling, Cristobal Montoro Romero, Joop Post, John Purvis, Alexander Radwan, Ivo Strejček, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Ieke van den Burg, Donata Gottardi, Joseph Muscat, Dariusz Rosati, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Sharon Bowles, Sophia in 't Veld, Andrea Losco, Margarita Starkevičiūtė, Dariusz Maciej Grabowski, Guntars Krasts, Eoin Ryan, Heide Rühle, Sahra Wagenknecht, Cristian Stănescu.	
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Ján Hudacký, Werner Langen, Maria Petre, Andreas Schwab, Katerina Batzeli, Harald Ettl, Gianni Pittella.	
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego		
Uwagi (dostępne tylko w jednym języku)		